

RECENSIE Gouden vondst in uitvoering jarige Opera Zuid en Collegium Ad Mosam

Muzikaal overtuigende 'Dido and Aeneas'

Gezien: Dido and Aeneas door Opera Zuid en Collegium Ad Mosam o.l.v. Huub Ehlen. Stadsschouwburg, Sittard. Zaterdag 26 september.

door **Wim Hekking**

De voorgeschiedenis mag bekend worden verondersteld: Trojaan Paris schaakt mooie Spartaanse Helena, hetgeen de oorzaak is van de Trojaanse oorlog. De Grieken veroveren Troje met behulp van het paard van Troje en steken de stad in de hens. De Trojaanse held Aeneas moet vluchten en belandt

daarbij in Carthago. Daar ontmoet hij koningin Dido. Een gouden vondst van de jarigen, Opera Zuid (20 jaar) en Collegium Ad Mosam (15 jaar), bij wie een nieuwe productie van de korte opera 'Dido and Aeneas' van de eveneens jarige Purcell (1659) zaterdag in Sittard in première ging, is dat ze lieten zien dat ook Dido een bewogen voorgeschiedenis heeft. Voorafgaande aan de opera wordt begrafenismuziek van

Purcell uitgevoerd, waarbij op toneel een plechtige militaire ceremonie plaatsvindt. Daarbij krijgt de Phoenicische Dido vlag en onderscheidingen aangereikt bij de begrafenis van haar echtgenoot, die vermoord is door Dido's broer. Net als Aeneas moest ook Dido vluchten en zij stichtte Carthago, waar ze koningin werd. Dit deel werd zeer passend afgesloten met de beroemde klacht 'O, let me weep' uit *The fairy queen*, dat als een voorafschaduwning kan worden gezien van de nog beroemdere aria 'When I am laid in earth', aan het einde van de opera. De liefde tussen Dido en Aeneas is gedoemd te mislukken. Het regie-

concept van Hans Nieuwenhuis om daarvoor de oorzaak bij Dido zelf te zoeken (daarom speelt Catherine Daniel niet alleen Dido, maar ook de tovenares die Dido in het verderf stort), werkt minder goed. Het zijn uiteindelijk toch de goden die het al besturen en Aeneas moet zijn noodlot volgen, hij moet een nieuw Troje stichten: Rome. Dido is ook bij Opera Zuid uiteindelijk een sterke vrouw en pleegt zelfmoord omdat Aeneas niet voor haar, maar voor de wil van de goden kiest. Dat alles werd in een sobere enscenering getoond. Het belangrijkste was dan ook de muzikale zeggingskracht van het geheel, met hoofdrollen voor de fan-

tastisch zingende Catherine Daniel en Collegium Ad Mosam, onder leiding van Huub Ehlen. Na een onzekere start speelde het orkest de opera verrukkelijk. Er zat veel pit in, de textuur was doorzichtig, er werd mooi en genuanceerd gemusiceerd en er was een weelderige en enthousiast spelende basso-continuogroep. Ook de belangrijke koorpartijen werden door Ad Mosam uitstekend vertolkt. Door de samenwerking met Opera Studio Nederland deden er diverse jonge, betrekkelijk onervaren, maar mooi zingende zangers mee. Jussi Lehtipuu (Aeneas) overtuigde niet helemaal, maar Dorine Mortelmans (Belinda) was prachtig.

De Limburger 20/9/09